

Cena egzemplarza zł **5**
łącznie z całkowitym
wynagrodzeniem sprzedawcy

ILUSTROWANY

Prenumerata poczt. zł **120**
przez roznosiciela zł **130**

KURIER POLSKI

Rok VI (1950) Centralna telefoniczna UKP Bydgoszcz 33-41 i 33-42
Sekretariat Redakcji (tel. 19-07) przyjmuje codziennie
od godz. 10-12 (z wyjątkiem niedziel i świąt).

Poniedziałek, 1 maja.

Konto PKO „Zryw” nr VI-135 PKO IKP nr VI-130
Konto operacyjne nr 110-1574 w Narodowym Banku
Polskim Oddz. Bydgoszcz, Generalissimusa Stalina 8

Nr 119 (1613)

MTP przeglądem prężności rozwojowej Polski Ludowej **PREMIER CYRANKIEWICZ dokonał otwarcia XXIII Między narodowych Targów Poznańskich**

POZNAŃ (tel. wł.). We wczorajszą sobotę otwarte zostały uroczyste przez premiera Cyrankiewicza XXIII, a czwarte w Polsce Ludowej Międzynarodowe Targi Poznańskie. Wskutek wprowadzenia współzawodnicstwa pracy wszystkie pawilony targowe były przed terminem wykończone, a jeżeli mimo to trwały prace na terenach targowych do późnych godzin nocnych, to były to już raczej ostatnie przesunięcia eksponatów.

Odezwa 1-Majowa KC PZPR

WARSZAWA (PAP.). Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wydał w przededniu Święta Pracy — odezwę do ludu pracującego miast i wsi w której czytamy: „Jutro w dniu światowego przeglądu bojowych sił pokoju i socjalizmu, lud polski — gospodarz wyzwolonej ojczyzny wystąpi w wielkiej 800 milionowej rodzinie wolnych narodów, które zerwały już okowy imperializmu i na ogromnym obszarze od Oceanu Spokojnego po Łabę i Bałtyk budują nowe życie i nowy świat. Wystąpimy solidarnie razem z niezliczonymi zastępami bojowników, walczących w krajach kapitala o pokój i wyzwolenie społeczne. Jutro prześlemy płomienne pozdrowienia i podamy bratnią dłoń setkom milionów prostych ludzi na wschodzie — wznoszących wspólnie gmach komunizmu i na zachodzie — toczących bohaterские boje przeciw imperialistycznemu ucisku, wyzyskowi i zbrodni wojennej. Zademonstrujemy wraz z nimi niezłomną siłę światowego frontu pokoju. Zjednoczeni w obozie postępu socjalizmu, pokrzyżujemy zbrodnice plany imperialistycznych wrogów ludzkości. Wywalczymy trwałą pokój i jasną przyszłość dla naszych dzieci. Niech w tym dniu międzynarodowego braterstwa i solidarności ludzi pracy głos całego narodu polskiego złączy się z głosem wszystkich — bez względu na narodowość, wiarę i kolor skóry — którzy nie chcą wojny w potężnym hasle rozbrzmiewającym po przez wszystkie kraje i kontynenty globu ziemskiego. Żądamy zakazu broni atomowej. Rząd, który by pierwszy użył bestialskiej broni atomowej będzie potępiony przez ludzkość, jako zbrodniarz wojenny. Jutro ożywiemy tę wolą obrony pokoju i budowy lepszego życia zademonstrujemy przed całym światem osiągnięcia naszego socjalistycznego budownictwa, wyniki ofiarnego wysiłku i trudu polskich robotników, chłopów i inteligencji, wykażemy rosnącą siłę i znaczenie Polski Ludowej.

Podlegaczom wojennym, którzy z nienawiścią i strachem patrzą na wzrost potęgi świata socjalizmu odpowiemy wielką demonstracją jedności robotników i chłopów, jedności wszystkich ludzi pracy, jedności partyjnych i bezpartyjnych, jedności wiejskich i wrotności ludów, jedności wszystkich, którzy pragną pokoju, szczęścia i wielką ojczyznę. Odpowiemy gorącym powitaniem oddziałów naszego robotniczo-chłopskiego wojska, które wraz z niezwykłą Armią Radziecką i armiami krajów demokracji ludowej stoi na straży pokoju i wolności ludów. Odpowiemy gotowością do walki o przedterminowe wykonanie zadań pierwszego roku planu 6-letniego, o wypełnienie do reszty wszelkieno wyzysku, zacofania i ciemnoty, o wzmocnienie Rad Narodowych jako podstawy państwa demokracji ludowej, o dalszy postęp socjalizmu w naszej gospodarce, nauce i kulturze.

W sobotę rano cały teren Targów był dokładnie oczyszczony, robiąc swą schludnością i estetycznym rozwiązaniem całości bardzo miłe wrażenie. Na długo przed wyznaczoną godziną otwarcia poczęli gromadzić się w reprezentacyjnej sali MPT zaproszeni na uroczystość goście. Sala zaczyna się powoli wypełniać przedstawicielami Rady Państwa, Rządu, dyplomacją akredytowanej przy Rządzie RP, reprezentantami sfer gospodarczych itp. Przybyli również liczni przedstawiciele stronnictw politycznych. Ze Stronnictwa Pracy obecni byli: przewodniczący GWK Stronnictwa Pracy min. Tadeusz Michejda, prezes Rady Naczelnej wojewoda Stefan Brzeziński, sekretarz generalny St. Idzior, sekretarz ekonomiczny mgr Kluczyński i przewodniczący Komitetu Wojewódzkiego Milczyński.

Krótko po godz. 9 przybył premier Cyrankiewicz w otoczeniu członków Rady Państwa i wielu ministrów.

Uroczystość zagal prezydent m. Poznania Fr. Frąckowiak, który powitał premiera Cyrankiewicza, przedstawicieli Rady Państwa i Rządu, Korpus Dyplomatyczny, delegacje zagraniczne, w

tym delegacje Związku Radzieckiego, Bułgarii, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Albanii, Niemiec Demokratycznych oraz delegację francuskich związków zawodowych, bawiącą właśnie w Polsce, która specjalnie przybyła na Targi celem zapoznania się ze zdobyczami gospodarczymi Polski i krajów demokracji ludowych. Na zakończenie prezydent Frąckowiak prosił premiera Cyrankiewicza o otwarcie Targów. Przemówienie prezydenta Frąckowiaka przerywane było często oklaskami. Zwłaszcza serdecznie wiłano wymienione państwa, biorące udział w tegorocznych Targach. Premier Cyrankiewicz, powitany burzą oklasków wygłosił przemówienie, w którym m. in. wskazał na

c.d. str. 2

W przededniu Święta 1 Maja

W Warszawie odbyła się uroczysta akademii 1-Majowa, zorganizowana przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych. W prezydium miejsce zajęli obok min. Dab-Kociola przewodniczący pracy z Państwowych Gospodarstw Rolnych. Na zdjęciu młodzież z PGR i szkół rolniczych podczas występów artystycznych. (Foto — Film Polski)

Miasta i wsie całej Polski w odświętnej szacie Ostatnie przygotowania do Święta 1-Majowego

WARSZAWA (PAP.). Przed 1 Maja miasta i wsie całej Polski przybierają odświętny wygląd. Dobiają końca prace nad upokalnymi, które dekorują zakłady pracy, ulice, place i domy czerwonymi i białoczerwonymi szalandarami oraz tysiącami transparentów. Warszawscy robotnicy, pracownicy umysłowi i młodzież przygotowują plakaty, wykresy i tablice, ilustrujące ich osiągnięcia w pracy i nauce.

Będą one niesione przez uczestników pochodu. Przygotowano już m. in. ok. 30 ogromnych plasz, obrazujących perspektywę rozwoju stolicy w planie 6-letnim. Studenci Politechniki Warszawskiej i Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych przygotowali „Cyrk Trumanillo”, przedstawiający szereg kukiel podlegających wojennych.

KATOWICE. Wielka pięcioramienna gwiazda czerwona na szczycie szybu „Warszawa” kopal-

ni „Katowice” rzuca bogate snopy światła na rozległy teren kopalni. Nad luda „Kościuszki” robotnicy umieścili kilkunastometrowy napis świetlny „Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się”. Nad napisem widnieje wielki portret Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta na tle globusu z symbolicznym gołębim pokojem. W Sosnowcu najpiękniejszą dekoracją wyróżnia się kopalnia im. Józefa Stalina. Tonia ona w czerwieni flag i transparentów. ŁÓDŹ. Znaczkę gołębia pokoju na czerwonych kokardach zdobną kombinony ponad 20 tys. włókniarzy łódzkich, uczestników „Wart Pokoju”. Ściany sal fabrycznych przystrojono portretami przywódców ruchu robotniczego, hasłami pierwszomajowymi oraz symbolami pokoju — białymi gołębiami.

Młodzież weźmie masowy udział

„Tygodnia Oświaty, Książki i Prasy w imprezach”

WARSZAWA (PAP.). W tegorocznym „Tygodniu Oświaty, Książki i Prasy” masowy udział weźmie młodzież robotnicza, chłopowska, akademicka i szkolna, organizując szereg imprez pod hasłem walki o najlepsze wyniki nauczania, o opanowanie nowych zawodów oraz o socjalistyczne wychowanie młodego pokolenia.

ZMP-owcy zorganizują wystawy książek pod hasłem: „Książka w walce o postęp i pokój”, uruchomią stoiska z książkami oraz zapoczątkują zakładanie w spółdzielniach produkcyjnych satelitych gabił z książkami.

Koła ZMP przeprowadzą na spotkaniach zebraniach dyskusje nad problemami z wybranych książek, a liczne koła zorganizują konkursy pięknego czytania, recytacji poezji i wrywków książek — tematycznie związanych z satelitych gabił z książkami.

W okresie „Tygodnia” ZMP położą duży nacisk na kolportaż i propagandę prasy młodzieżowej. Niezależnie od kolportażu „Sztandaru Młodych”, który będzie przeprowadzany w całym kraju 1-Maja, ZMP zorganizuje

w dniach 2-6 maja kolportaż młodzieżowych czasopism: „Pokolenie”, „Nowa Wieś”, „Świat Młodych”, a 7 maja po raz drugi kolportaż „Sztandaru”. W całym kraju weźmie udział w kolportażu ok. 150 tys. młodzieży, która robotniczo-chłopską młodzież.

Koła ZMP, w wiejskie i szkolne ZMP przygotowują okolicznościowe gazetki ścienne.

„Tygodzień” będzie również okresem wzmoczonego udziału młodzieży w likwidacji analfabetyzmu. Członkowie ZMP wezmą udział w uzupełniającej rejestracji analfabetów oraz obejmą opiekę nad dalszymi kursami dla analfabetów.

W „Tygodniu” wzmocze się również ruch łączności miasta ze wsią.

Pokojowe ore'zie parlamentu CSR

PRAGA (PAP.). Posel Czechosłowacji w Budapeszcie Ivan Horvath dokonał uroczystego wręczenia przewodniczącemu węgierskiego Zgromadzenia Narodowego, pokojowego ordia parlamentu czechosłowackiego,

ZA WALKĘ W OBRONIE POKOJU.. Prof. Joliot-Curie usunięty ze stanowiska wysokiego komisarza do spraw energii atomowej

GENEWA (PAP.). Z Paryża donoszą, że sekretariat stałego komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju ogłosił następujący komunikat:

„Sekretariat Stałego Komitetu dowiaduje się, że gabinet francuski postanowił usunąć prof. Fryderyka Joliot-Curie ze stanowiska wysokiego komisarza do spraw energii atomowej oraz ze stanowiska członka ko-

mitetu dla spraw energii atomowej. Prof. Joliot-Curie jest przewodniczącym egzekutywy Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju, laureatem nagrody Nobla i członkiem Instytutu Francuskiego. Fryderyk Joliot był w jednej z inspirowanych przez siebie sesji ratorów apelu sztokholmskiej Sesji Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju, uchwalonego 19 marca br. i domagającego się bezwzględnego zakazu broni atomowej oraz stwierdzającego, że rząd, który pierwszy zastosuje tę broń będzie uznany za zbrodniarza wojennego Joliot-Curie pierwszy podpisał ten apel.

Usunięcie prof. Joliot-Curie z zajmowanych przez niego stanowisk jest rezultatem brutalnej kampanii pewnych organów prasy międzynarodowej.

Decyzja rządu francuskiego pozostaje w jaskrawej sprzeczności z duchem i literą apelu sztokholmskiej sesji Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju. Decyzja rządu francuskiego stanowi w oczach wszystkich walczących o pokój ludzi na całym świecie — zamach na sprawę pokoju.

Wszyscy obrońcy pokoju widzą w decyzji rządu francuskiego podporządkowanie się tego rządu siłom wrogim pokojowi.

NOWY JORK (PAP.). Prasa amerykańska nie ukrywa, że zwolnienie prof. Joliot-Curie ze stanowiska wysokiego komisarza do spraw energii atomowej — nastąpiło na zlecenie rządu amerykańskiego. Podkreśla się tu niezwykłą ostrą kampanię, jaką od dłuższego czasu prowadziły przeciwko wielkiemu uczonemu i wielkiemu bojownikowi o sprawę pokoju — takie pisma, jak „New York Times”, „Life”, „Time” itd.

Zbiórka na Fundusz Obrony Pokoju

W dniu 1 maja odbywać się będzie w całej Polsce zbiórka na Fundusz Obrony Pokoju.

W akcji tej wielkie zadanie przypada w udziale, masowo w ostatnim czasie powstającym, terenowym Komitetom Obrony Pokoju. Jesteśmy przekonani, że w akcji zbiórkowej właśnie członkowie tych komitetów staną w pierwszym szeregu. Aktywnością wyróżni się z pewnością jak zwykle — nasza młodzież pracująca z ZMP i PO „Służba Polsce” na czele.

W dniu 1 maja nie powinno być ani jednego Polaka — zarówno partyjnego jak i bezpartyjnego, który by nie poparł materialnie Fundusz Obrony Pokoju. Zbiórka na Fundusz Obrony Pokoju będzie naszym wkładem o trwały pokój.

ZE ŚWIATA KATOLICKIEGO

W Bazylice św. Piotra w Rzymie odbyła się w niedzielę 23 kwietnia pierwsza uroczysta kanonizacja...

W uroczystościach wziął udział Ojciec Święty Pius XII, który w otoczeniu grona kardynałów odczytał w Bazylice przepisaną formułę kanonizacyjną...

Po kazaniu Ojciec Św. odprowadził uroczystą Mszę św. pontyfikalną ku czci, nowej Świętej. Zgodnie z tradycją Ojcu Św. ofiarowano wosk, chleb, wino, wodę gołębia, aksamiłny torebki z kilku złotymi monetami itd.

Wśród dostojników kościelnych znajdował się również bawiarz w Rzymie kardynał Adam Stefan Sapieha, arcybiskup Krakowa. Na zakończenie Ojciec Św. Pius XII udzielił wszystkim wiernym swego błogosławieństwa apostołskiego.

Emilia de Rodat urodziła się 6. 9. 1787 r. w pobliżu Rodez we Francji. Młodość spędziła pobożnie, a kiedy pewnego razu odwiedziła dom biednego dziecka kaleki — odnalazła właściwy sens życia.

Wkrótce przyszły jej z pomocą trzy przyjaciółki i tak powstało nowe zgromadzenie zakonne Sióstr Św. Rodziny, które posiada dziś przeszło 200 domów i około 2.000 siostr we Francji, Włoszech, Anglii, Belgii, Hiszpanii, Szwajcarii, Brazylii, Egipcie, Syrii itd. Emilia zmarła w wieku 65 lat.

ULICE STOLICY przed Świętem 1 Majowym

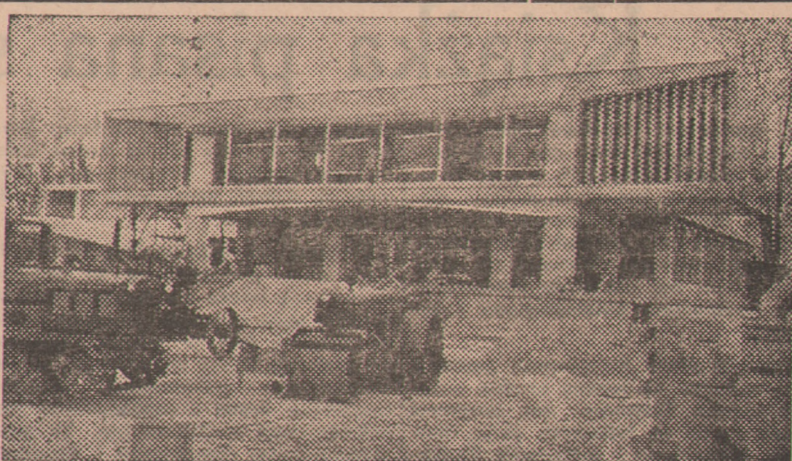
Ulice stołeczne od piątku już żyją pod znakiem Święta 1 Maja. W wyglądzie miasta, w ruchu ulicznym — niecodziennym — niecodziennym i inaczej, niż zwykle ożywionym, widać nastroj święteczny.

instytucje, i zakłady pracy ściągają masy publiczności. Ulicami przemaszewują oddziały wojsko we odświętnie ubrane. Ogólną uwagę zwracają szeregi maszerujących podchorążaków, którzy poją wili się w stolicy w dużej ilości.

Przygotowania do obchodu 1-majowego czyni wiele instytucji jednocześnie. Poza wszystkimi zakładami pracy, urzędami i związkami masę pracy ma w związku ze świętem Warszawska Spółdzielnia Spożywców, na którą spadł obowiązek wyżywienia mas, jakie wezmą udział w uroczystościach.

oiowych. Poza ruchomymi punktami sprzedaży artykułów żywnościowych otwarta zostanie część kiosków z wodami zdrojowymi. Kioski te WSS przejęła od Ligi Kobiet i uruchomi je wszystkie w pierwszych dniach maja.

W ramach uroczystości 1-majowych na Nowym Świecie otwarta zostanie wystawa obrazująca odbudowę Warszawy. Wystawa pomyslna jest w sposób oryginalny niespotykany dotychczas.

Pawilon Mln. Komunikacji na MTP

XXIII MTP

Jesteśmy w sercu Europy

Od specjalnego wysłannika Ilustrowanego Kuriera Polskiego

Poznań w końcu kwietnia „Eksportujemy poto, aby importujemy poto, aby produkować i inwestować, produkujemy i inwestujemy poto, aby konsumować. Nie ma wzrostu konsumpcji bez wzrostu importu”.

W jasnym, zdaleka rzucającym się w oczy budynku, znalazł pomieszczenie Pawilon Usług Transportu, pokazujący tysiącom przybyłych na Targi ludzi pracy i osiągnięcia naszych portów, naszych kolei, żeglugi śródlądowej, linii autobusowych i lotniczych, pokazujący ich dotychczasowe sukcesy i perspektywy rozwojowe.

„POLSKA — KRAJ DOGODNEGO TRANZYTU”

Tłumy ludzi zatrzymują się przed wielką mapą światłą z ruchomą obrotową, wskazującą centralne połączenie naszych szlaków komunikacyjnych. Z Narwiku do Budapesztu, z Oslo do Stambułu, z Rostowa do Hamburga — jedyną torę kolejową, prowadzącą przez morские i powietrzne. Jadą tam przez Polskę. Sieć torów opłata kraj. Idąc przez stoiska, widzimy, że kraj nasz nie leży na peryferiach Europy.

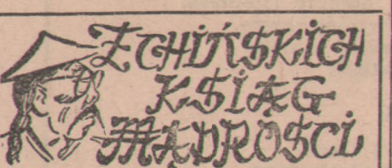
EKSPORT I IMPORT

Dziecko polskie je pomarańcze, przybyłe z dalekiej Palestyny. Na angielskim stole poczesne miejsce

zajmuje polska szynka. Wiemy o tym i nie są to dla nas rzeczy nowe. Nie wszyscy jednak wiedzą, jak trudną i skomplikowaną drogę przebywa palestyńska pomarańcza, zanim dotrze do Poznania, czy Warszawy.

NA TORACH I SZOSACH

Przed małym obrazkowym ekranem tłum. Widzimy — pędzą na ekranie pociągi, wstęgami szos suną samochody, dymią statki na rzekach i morzach — nieustanny ruch, nieustanne krążenie krwi. To transport. Stukają na zwrotnicach wagony, trzypoczą bandery floty handlowej, skrzypią dźwigi. Nie ma chwili bez ruchu, ni zastoju. Nie ma odpoczynku, ni święta.

Otrzymywać wysoki zarobek i nic istotnego nie dokonać — znaczy tyle co złodziejstwo. (Tseng Tse)

Człowiek szlachetny myśli o obowiązku; człowiek malwarłostliwy myśli o zysku. (Kung Fu Tse)

codziennych zwycięstw. Widzimy ludzi, twórców tych zwycięstw. Przdownicy pracy, racjonalizatorzy spoglądają na zwiędających z ogromnych fotosów. Tu, na przestrzeni kilkudziesięciu metrów kwadratowych skoncentrował się pięcioletni wysiłek tysięcy ludzi.

PO PRACY WYPOCZYNEK

Wreszcie — uzdrowiska, domy wypoczynkowe sanatoria, lecznice. Piękne makiety, interesujące zestawienia. Na plan pierwszy wybija się troska o człowieka. Uwagę przykuwa wielka mapa uzdrowisk polskich ze wskazaniem ich typowych właściwości leczniczych.

PRACA — POKÓJ — SOCJALIZM

Ostatnia sala — „Sala Planu Sześcioletniego”. Cztery ogromne fotosy. Cztery pracownicy transportu. Kolejarz, szofer PKS-u, lotnik, marynarz. Na czerwonej ścianie cztery wirujące symbole — potężne koło lokomotywy, koło samochodu, śruba okrętowa i śmigło samolotu.

To słońce i wypoczynek. Jot.

Migawki z MTP

Polemika z napisami

Przed tablicą, obrazującą w plastyczny sposób więź między pracą górnictwa węglowego, a naszą flotą handlową przystanąła grupka mężczyzn.

Jeden z górników, młody jeszcze chłopak z powątpiewaniem kreśli głową:

— No... to nie jest prawda. Mar kiewka „fedruje” więcej, niż 3 tony dziennie. Albo Apryas, albo Ciszak...

Sluszenie, i tak to już bywa — ofiarą, wydajną pracą wyprzedziła w wielu wypadkach cyfra.

Praca na lądzie, odpoczynek na morzu! — wola trzeci slogan.

— Ale nie dla wszystkich... — mruzczy jakiś obywatel w okragłej czapce oficera GAL-u i o wyglądzie starego wilka morskowego. Także słuszną uwagę. Członkowie załóg „Batorego”, „Soldka” czy „Warmii” wola spędzać urlop w uroczych uzdrowiskach dolnośląskich. To nie ulega wątpliwości.

Albo inny napis: „Będziemy regulować zegarki według przyjazdu pociągów i autobusów. Bardzo optymistyczny napis.

Prawdziwa bajka z MTP

„Nazywam się Drobnica”

Na przymie drewnianych skrzynek, z których każda nosi napis „Export” — siedzi mała i zabawna lalka-skrzynka. Ma ręce i nogi, ma główkę. W dłoni trzyma tabliczkę z napisem: „Pakuję mnie do skrzyni. Od dziś nazywam się „Drobnica”. Jąde do Pakistanu. To gdzieś bardzo daleko za morzem, żebym się tylko nie rozechorowała!”

Idźmy za tą dziwną skrzynką-lalką. Po chwili widzimy ją, jak siedzi na oponie samochodowej. Uśmiecha się do nas i przy pomocy napisu na tabliczce oznajmia, że jedzie na dworzec towarowy. Potem widzimy ją na kole wagonu. Jest już w wagonie. Idźmy dalej. Dojechała do portu. Ma trochę speszoną minę i oświadcza: „Jestem w porcie! Co za ruch! Czekamy na statek. W naszym magazynie pełno towaru. Same „drobnice”. Statek przyjedzie za cztery dni. Polski statek. Ładnie się nazywa — „Gen. Walter”. Potem widzimy ją, jak podróżuje dźwigiem, a wreszcie rozsiadła się wygodnie na kole ratunkowym i macha nam chusteczką. Jest już na statku.

W ten pomysłowy, anegdotyczny sposób opowiedziano w Pawilonie Transportu o tym jak to polska drobnica jedzie w daleki świat. Widz obserwuje kolejno wszystkie czynności związane z przewozem towaru w obrocie zagranicznym. Doskonały pomysł. Prawdziwa bajka, której tem nie są wymyślone przygody zakłetej królowej, lecz ciekawe dzieje skrzynki eksportowej drobnicy.

Małe sprawy wielkich ludzi

Bakteriolog rosyjski Miecznikow był w młodości swej nieszczęśliwy, gdyż profesorowie nie doceniali jego talentu.

Tomasz Edison mając lat 17 został telegrafistą w Louisville, później w Cincinnati a wreszcie w Stratford. Powodem czestych jego przenosin było to, że nie był dobrym urzędnikiem, lecz całą swoją uwagę skupiał na rozmaitych pomysłach.

ciekłe, że zaszła konieczność ponownego przeniesienia go, tym razem do Memphis. Niezrażony tym wszystkim Edison nadal poświęcał czas swoim zamiłowanym i wkrótce osiągnął pierwsze sukcesy.

Paganini urodził się 27 października 1782 r. Opowiadano legendę, że w noc jego urodzin położona potknęła się na stopniach zrujnowanego kościoła i zaklęła: „do diabła”. W tejże ponoc chwili otwarły się drzwi i rozległ się krzyk noworodka, który miał wejść na drogę niezwykłej muzycznej kariery.

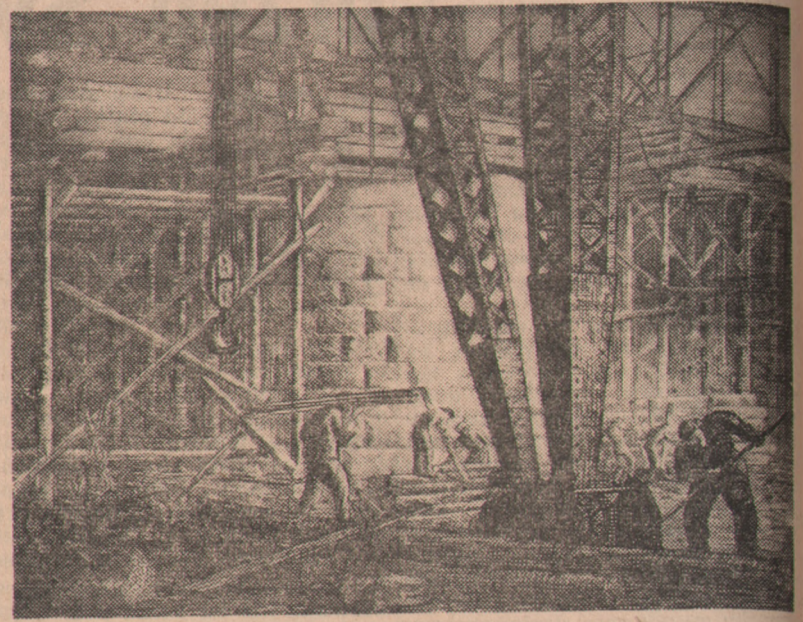
Jan Ciszajski

Gdy budził się proletariats

Każda nowa praca historyczna prof. dra Mariana Tyrowicza zacieka snu- niem oryginalnych wniosków z nagromadzonych skrzętnie faktów, o których często dowiadujemy się po raz pierwszy. Przy tym autor „Sprawy księdza Ścigennego”, przeprowadzając daną tezę, nie wychodzi poza granice rzeczowego obiektywizmu. Tę samą cechę posiada świeżo wydane dzieło: „Udział Śląska w ruchu rewolucyjnym 1846—8 (wyd. Książka i Wiedza). Okres wrzenia na Śląsku nie przyszedł sam z siebie. Między wystąpieniami chłopskimi i rękodzielniczymi z końca 18 w. a w okresie przebudzenia się ludu w dobie rewolucyjnej istnieje więź przyczynowa. Na nic zdały się wysiłki germanizacyjne z fantazyjnym planem przeniesienia wszystkich księży Polaków ze Śląska, ucisk pańszczyźniany i inne szykany. Bunty chłopie wybuchają jak płomień najpierw w pow. głupczyckim, począwszy od r. 1765. Broni wojska przeciwstawiają się widły, koły i siekiery. Nie gasi buntu ani kara chłosty. Strajkom rolnym towarzyszy dezercja do Polski, dochodząca do 15 tysięcy chłopów. Przykład wólcian działa na rękodzielników, następują zaburzenia we Wrocławiu (rok 1793 i 1796). Wojny napoleońskie w latach 1803—7 nie polepszyły sytuacji rządu, chłop ucieka z pola walki, wzniesia tu-

od boga i odpowiadał, że ma ich trzech: pruskiego, rosyjskiego i austriackiego, zaczyna tworzyć swe szkółki i komplety. Powstanie wielkopolskie w r. 1806, utworzenie Księstwa Warszawskiego ożywiają uczucia narodowe, o-parcie o rodzinną mowę i kościół. Jeszcze w r. 1844 ostrzega rząd ks. Antoniewicza, by nie nazywał ludu „polskim”, gdyż jest to nazwa obraźliwa. Od flisaków na Odrze nazywa się Ślązaków „Wasserpolakami”. Tymczasem Śląsk zamienia się w kraj przemysłowo - górniczy, i urbanizuje. Praca w kopalniach trwa 12 godzin, naganą się robotnika do niej chłostą i wodką z wityolem. Głód zmusza do pracy kobiety i dzieci, śmiertelność niemowląt jest najwyższa w Europie. Zakaz ciężkiej pracy dla kobiet przyjdzie dopiero w r. 1869. Skutkiem nieurodzaju ludność żywi się koniczyną, sianem, korą. Notuje się wypadki ludożerstwa. W taką atmosferę przenikają hasła rewolucyjne z zachodu i Wielkopolski. Emisarjusze „Stow. Ludu Polskiego” i „Związku Plebejuszy” nawiązują ze Śląskiem coraz bliższe stosunki. We Wrocławiu zbiega się rola akademików polskich z Królewca, Warszawy, Poznania, Krakowa (Barwiński, Kapliński, Fredro). O wpływy w podziemiu walczą przywódcy ruchu rewolucyjnego jak Dembowski, Gorzkowski, Mierosławski, chodzi o powiązanie podziemia proletariackiego (Stefański) ze Śląskiem i Prusami Wschodnimi.

Szczególnie ożywiona akcja toczy się od r. 1845. Aktywność ośrodków wzrasta nieustannie. Bliski jest Związek Śląska z akcją innych dzielnic i propagandą emigracji. Ruch nielegalny między Wrocławiem a Krakowem i Poznaniem jest tak silny, że policja wpada na jego trop i następuje aresztowanie przywódców z Mierosławskim na czele. Powstanie w r. 1846 wybuchają tylko na terenie krakowskim. Katastrofalne jego zażamanie się, które dla Śląska przeznaczało rolę bazy rekrutacyjnej odsunęło

Barbara Narębska-Dębska „Budowa mostu w Toruniu”

Wojciech Natanson

Książka pisana sercem

Z ogromnym zaciekawieniem czyta się tę książkę. Pokazuje ona życie czeskie w latach 1933—1939, a więc w okresie trudnym, bolesnym, pełnym niepokojów. Republika czechosłowacka stała się wtedy przedmiotem powszechnego zainteresowania. Stosunek do sprawy czeskiej był dla wielu Europejczyków problemem światopoglądu i sumienia.

parwienuszką, Różę Häuslerowej. Wykonać ten ambitny zamiar można było różnymi środkami artystycznymi. Pujmanowa wybrała kombinację trzech odmiennych metod.

wreszcie córką mecenasa Gamzy, a siostrą Stasia, lekarka Helenka, która wychodzi za mąż za sympatycznego i dzielnego inżyniera, Tonika, z którym wyjeżdża na kilka lat do ZSRR.

Pierwsza polegała na tym, by ośrodkiem akcji powieściowej — uczynić egzystencję (może nie typowej, lecz w każdym razie charakterystycznej) rodziny czeskiej. Jest to rodzina Gamzów, od prababki blisko stuletniej — aż do kilkuletniego prawnuczka. Rodzina (zwłaszcza liczna i rozgałęziona) jest mikrokosmem społeczeństwa. W swej różnorodności charakterów i generacji łączy się węzłami sympatii, miłości i wspólnego życia. Stary więc sposób konstruowania epopei powieściowej przez opisanie życia rodzinnego, ma tu swoje uzasadnienie. Tym bardziej, że pozwolił wprowadzić mecenasa Gamzę, obrońcę w procesach robotniczych i wysłannika międzynarodowych organizacji postępowych na lipski proces o podpalenie Reichstagu. A z drugiej strony wątek „rodzinny” tej powieści zapoznaje nas z synem Gamzy, Stasiem, młodym krytykiem teatralnym, przeżywającym burzliwą miłość do dużo starszej od siebie i niewlernej aktorki, (świełne są rozdziały, poświęcone tej sprawie!) a potem autorem o powieści o pięknie Pragi. I jest tu

Zamiarem autorki było: pokazać w przekroju całe społeczeństwo, od milionerów do robotników, od emerytów z czasów jeszcze austriackich aż do pokoleń najmłodszych, od intelektualistów i działaczy aż do wzbogaconej

Używa jeszcze Pujmanowa metody trzeciej, bezpośredniego opisu wypadków dziejowych. Są tu piękne, wymowne, gorące opisy posiedzeń owego filologicznego procesu przeciw „podpalaczom” Reichstagu; procesy, które z woli gospodarzów złączyły na zawieszonych ludzi tak różnych, jak komuniści niemieccy, płomienny Dymitros i degenerat — Lubbe. Te opisy, czyste reportażowe, sięgają bardzo głęboko i w psychologię działających osób i w dynamikę rozgrywających się wypadków. Taki sam charakter mają rozdziały, opisujące wypadki 1938—1939 roku: mobilizację, zlot Sokolow, wiadomości o Monachium, spontaniczne manifestacje patriotyczne robotników i całe ludności, wreszcie wkroczenie wojsk niemieckich do Pragi na wiosnę 1939 roku. Oczywiście, że wątek powieściowy spleta się z wielką akcją dziejową, jak losy jednostek łączą się ze sprawami ogółu. Pujmanowa kończy swą narrację przemijającym opisem aresztowania mecenasa Gamzy przez wywiadowcę Gestapo.

Sens dziejowy opisywanych wypadków ujmuję autorka zdecydowanie jasno. Opisujać praskie manifestacje przeciw Monachium, takie czyni uwagę: „Szli robotnicy. Myśleli jasno i wieźli, czego chcą. Obalili rząd, który się poddał bez walki, i bronić państwa, jeśli Hitler na nie napadnie. Ziemia ożyła nie była dla nich kochającą matką. Dogadzała swym pieszczochom, ziemianinom panicom, a odrzuciła tych, co nie mieli kawałka roli. Kiedy było bezrobocie, nie jeden z nich nie miał gdzie głowy złożyć. Mieszkał w kamieniołomach, na stawkach, w starych wagonach... Ale cóż to wszystko znaczy? Krew nie woda, matka zawsze jest matką; była to przecież ziemia rodzina, której teraz groziło niebezpieczeństwo. Właściciele kopalń i hut, królowie cukru i spirytusu, zlekli się i cofnęli. Ale ci wydziedziczeni, którzy na nich pracowali, nie wahali się bronić ojczyzny”.

Szkoda, że tak interesująca książka została słabo przetłumaczona. Dokonał przez Andrzeja Siczekowskiego przekład „Igrania z ogniem” nie jest wolny od stylistycznych potknięć, niezgrabności, a nawet błędów. A przecież mamy doskonałych tłumaczy z języka czeskiego: Zdzisława Hierowskiego, Marię Erhardtową, Jadwigę Bużakowską i innych.

Marian Turwid „Powstańcy Wielkopolscy z R. 1848”

mufty i napady a w 1811 ponad 80 wsi łączy się umową o solidarnej obronie wsi. Nie pomaga edykt króla o zniesieniu poddaństwa, gdyż w gruncie rzeczy sytuacja chłopstwa pozostała niezmienną. Chłop śląski, który często jako rekrut nie umiał rozróżnić króla

te prowincje od wypadków.

Na nagromadzone prochy pada w Europie iskra w r. 1848. Pierwsza wiadomość o wybuchu paryskim dociera do Wrocławia 22 lutego, stolica Śląska wyprzedza demonstracjami Berlin. Wystąpienia ludu polskiego obejmują miasta i wsie śląskie. W Wielkopolsce jak i w Krakowie wypadki toczą się jak lawina, równocześnie ruszają się Czechi i Węgrzy, w Niemczech Karol Marks i Fryderyk Engels ogłaszają manifest komunistyczny, a hasła te znajdują odzwierciedlenie we Wrocławiu mieście rodzinnym Ferd. Lassale’a. Engels i Marks sympatyzują z Polską, zarzucając Niemcom, że ich szowinizm gubi sprawę powszechną rewolucji, w której Polska jest zwornikiem najważniejszym.

Stolicę Dolnego Śląska przepętniają coraz to nowe grupy Polaków, we Wrocławiu obraduje ogólnopolski kongres polityczny.

Gdy w maju odbywają się wybory do pierwszego Zgromadzenia Narodowego Prus i ogólnoniemieckiego parlamentu we Frankfurcie przepadają przy wyborach do sejmiku berlińskiego wszyscy kandydaci ziemianscy, nawet Polacy. Wychodzą kandydaci reprezentujący klasę rzemieślniczą, włościańską, kupiecką. Rośnie prasa narodowa, rozwija się sieć organizacji. Jedną z pierwszych jest „Stow. Gromad Wiejskich”.

W jesieni 1848 reakcja przychodzi znowu do głosu, padają liczne trupy. Zwycięstwo reakcji przerywają jeszcze wypadki majowe z r. 1849, nieszczęśliwie ostatełny poryw „Wiosny Ludów” kończy się w nastroju depresji, wypełniają się znowu więzienia, zamiera życie polityczne.

„Wiosna Ludów na Śląsku — reasumuje dr Tyrowicz — zrzucając powótkę niewolnictwa, ciemnoty i poniżenia, odezwała się gwałtownymi wystąpieniami na tle agrarnym, niszczeniem fabryk i maszyn nie tylko jako zniechęconej

W trosce o estetykę produkcji

Nadzór nad produkcją wszystkich działów przemysłu lekkiego, z punktu widzenia estetyki sprawuje Biuro Nadzoru Estetyki Produkcji przy Mln. Przemysłu lekkiego. Obecnie do naczelnych zadań jego należy dostarczanie nowych wzorów i modeli dla potrzeb przemysłu lekkiego, koordynacja i pogłębianie współpracy pomiędzy artystami, architektami i szkołami plastycznymi, a ośrodkami produkcji oraz prowadzenie akcji propagandowej w zakresie estetyki wyrobów produkowanych masowo.

Usuwanie z produkcji fabrycznej nieestetycznych wzorów i modeli prowadzone jest w sposób systematyczny. Nowe modele mebli, wyrobów porcelanowych, szklanych i kryształowych, nowe wzory materiałów włókienniczych opracowywane są nie tylko przez zawodowych artystów, lecz również przez zespoły artystyczne z ośrodków posiadających rozwinięty ludowy przemysł artystyczny.

Wiele wzorów i gotowych towarów przemysłowych produkowanych już masowo na podstawie wzorów dostarczonych przez BNEP będzie wystawionych na Międzynarodowych Targach Poznańskich.

Marian Piechal

Rzecz Pierwszomajowa

(fragmenty poematu)

Dawniej ostrożny namysł po kątach, szept, co się trwożnie w ciemnościach błąkał, gniew, nawijany na serca szpule, pomruk, syfony krzywdą i bólem, w oczach złowieszczy cień poprzedzał gromki od szarż policji na tłum kroczący środkiem ulicy, zdobny w krwi sztandar wyrosły z bruku, uczczony ciszą na bruku trupów PIERWSZOMAJOWY DZIEŃ.

Dzisiaj ze słońca radość przedziona przez serc robotnych wartkie wrzeczona, z szybów nadzieja z bryłami węgla, myśl, co tradycję z postępem sprzęta, światło, co skraca cień, poprzedza tłumny, śpiewny, w orkiestrach, z czerwienią chwały w górnych rejestrach, zwycięstwem młotów twardej roboty z czarnej rozpaczy przekuły w złoty PIERWSZOMAJOWY DZIEŃ!

Choć są biali, żółci i czarni, czerwona w żyłach ich płynie krew, czerwony sztandar nad nimi płynie, czerwien ich oczy radości karmi, a oni biali, żółci i czarni wychodzą z domów i wznoszą śpiew.

Jedno ich hasło i jedno imię: TAKI ICH SZTANDAR JAKA ICH KREW!

